

ת"פ 55720/12/13 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

05 אפריל 2017

ת"פ 55720-12-13 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

גזר-דין

רקע - הכרעת-הדין והשתלשלות העניינים בהליך

1. ביום 11.10.2015 הורשע הנאשם בהכרעת-דין מנומקת לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת בת-זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק).

בהתאם לממצאי הכרעת-הדין, נקבע כי ביום 10.7.2012 בשעות הערב, הנאשם ואשתו דאז (להלן: המתלוננת) התווכחו בביתם, על רקע רצונה של המתלוננת לצאת מהבית לבילוי. אותה עת, בני-הזוג היו נשואים, אולם הם כבר דיברו ביניהם על גירושין. במהלך הויכוח, בעוד המתלוננת יושבת על כיסא ליד שולחן המחשב, הנאשם סטר על פניה. בנוסף, הנאשם אחז באמצעות ידיו באמת ידה הימנית של המתלוננת, ומשך אותה לכיוון דלת היציאה של הבית. בעקבות המשיכה, התרוממה המתלוננת מהכיסא עליו יושבה, ונמשכה על-ידי הנאשם למרחק של כמטר לכיוון דלת היציאה של הבית. כאשר המתלוננת אמרה לנאשם כי ידה כואבת, הוא הרפה מאחיזתו בה. כתוצאה מהאחיזה והמשיכה של הנאשם באמת ידה הימנית של המתלוננת, נגרמה למתלוננת המטומה שם. בהכרעת-הדין נקבע כי הרופא לא ראה צורך בצילום היד, והסתפק בחבישת ג'ונס אורתופדית למניעת כאב. למען שלמות התמונה יצוין כי על-אף הנטען בכתב-האישום מלכתחילה, בהכרעת-הדין נקבע כי לא הוכח שהנאשם ביצע את מעשיו בנוכחות בתם הקטינה של בני-הזוג.

2. לאחר מתן הכרעת-הדין, ביקש הסגור לצרף הליך זה לתיק אחר שתלוי ועומד כנגד הנאשם לפני כב' השופט הרבסט בבית-משפט זה (ת"פ 51015-10-13; להלן גם: התיק האחר). ב"כ המאשימה התנגד לכך, וטיעוני הצדדים בעניין זה נשמעו לפניי בדיון שהתקיים ביום 23.12.2015. בהחלטה מנומקת מיום 24.12.2015 דחיתי את בקשת ההגנה לביטול הרשעת הנאשם בהליך זה לצורך צירופו לתיק האחר, תוך שצוין כי אין בכך כדי למנוע מהנאשם לעתור לצירוף התיק האחר להליך הנוכחי, אם וככל שרצונו בכך (יוער כי המאשימה הודיעה שתיתן הסכמתה למהלך כאמור). הנימוקים להחלטתי זו פורטו במסגרתה, ואני מפנה לדברי שם. הנאשם החליט שלא לצרף את התיק האחר להליך שבכותרת, ולפיכך המשיך הדיון לפניי בנוגע להליך שבכותרת בלבד.

3. בדיון שהתקיים לפני ביום 3.2.2016 עתר הסנגור להגשת תסקיר שירות מבחן טרם שמיעת הטיעונים לעונש, וראיתי להיעתר לבקשתו בלא להתחייב בכך לעמדה עונשית כלשהי. שמיעת הטיעונים לעונש נדחתה מספר פעמים לבקשת שירות המבחן, על-מנת לעקוב אחר מצב הדברים בנוגע לנאשם בכלל, ובנוגע ליחסיו עם המתלוננת בפרט. בסופה של דרך, הוגשו לעיוני שלושה תסקירים שאעמוד על עיקריהם להלן.

תסקירי שירות המבחן לעונש

4. מהתסקיר הראשון מיום 23.6.2016 עולה כי הנאשם הנו בן 37. כיום, הנאשם גרוש מן המתלוננת ואב לילדתם המשותפת בת ה-9. הנאשם מצוי בזוגיות חדשה, ומתגורר עם בת-זוגתו הנוכחית ועם בנה מנישואיה הקודמים בדירה שכורה בירושלים. הוא עובד כמנהל רשת מחשבים בתחום המלונאות.

התסקיר מפרט על הוריו של הנאשם, על גילויי אנטישמיות מהם סבל הנאשם טרם עלייתו ארצה, ועל קשיי הקליטה בארץ לאחר עליית המשפחה לכאן, כשהנאשם היה בן 14. הנאשם סיים בארץ 12 שנות לימוד, ולאחר מכן שירת שירות צבאי מלא ביחידה קרבית. בהיותו כבן 26, הכיר הנאשם את המתלוננת וכעבור זמן קצר הם נישאו ונולדה בתם המשותפת. הנאשם סיפר לשירות המבחן כי החל משנת 2010 הוא חש ריחוק רגשי מצד המתלוננת שלטענתו הרבתה לשהות מחוץ לבית, ואילו הוא חש עצמו לא רצוי, דחוי ומושפל, בין היתר על רקע כך שחשד כי היא מנהלת יחסים עם גבר אחר. במשך שנתיים עד הגירושין, היחסים בין בני-הזוג לוו בוויכוחים ובמריבות (בתקופה זו בוצעה העבירה נשוא תיק זה). כאמור, כיום הנאשם מצוי במערכת זוגית חדשה. לדבריו, יחסיו הזוגיים החדשים טובים.

שירות המבחן שוחח גם עם המתלוננת בתיק. המתלוננת מסרה כי היחסים הזוגיים עם הנאשם היו טובים, עד אשר הנאשם פוטר ממקום עבודתו בו עבד במשך כ-11 שנים בשל קיצוצים, ואז לדברי המתלוננת החלה התדרדרות במצבו הרגשי של הנאשם, הוא הרבה לשתות משקאות אלכוהוליים, לא יצא מהבית, והחל לגלות תחושות קנאה. בני-הזוג התגרשו בשנת 2012, והמתלוננת עברה עם הבת המשותפת ועם בן-הזוג החדש לאילת, שם נולד לה בן נוסף. לאחר הגירושין, התנהלו בין הנאשם למתלוננת ויכוחים כספיים ההדדיים, עד אשר הם הצליחו לגשר על הפערים, ומאז הקשר חודש. כמו כן, הנאשם חידש את הקשר עם הבת המשותפת. בתסקיר הראשון צוין כי המתלוננת החליטה לחזור להתגורר בירושלים עקב מצבה הבריאותי. היא מסרה לשירות המבחן כי היא חשה מאוימת.

שירות המבחן התרשם ממורכבות היחסים בין הנאשם למתלוננת, ומהפער בין האופן בו כל אחד מהם תיאר את הדינמיקה הזוגית. מאחר שהמתלוננת מסרה לשירות המבחן כי בכוונתה לשוב להתגורר בירושלים, דבר שעלול היה להגביר סיכון לחיכוך עם הנאשם, סבר שירות המבחן כי נדרש זמן נוסף כדי להעמיק את ההיכרות עם הנאשם, להיות בקשר מעקבי עם המתלוננת, וכן לבדוק את טענת המתלוננת לשימוש לרעה של הנאשם במשקאות אלכוהוליים ו/או כדי לבחון צורך בהתערבות טיפולית בתחום השליטה בכעסים או בתחום האלכוהול. לפיכך, עתר שירות המבחן לדחייה של 6 חודשים לצורך הגשת תסקיר משלים.

יוער כי בדיון שהתקיים במעמד הצדדים לאחר הגשת התסקיר הראשון, טען הנאשם כי אין לו בעיית שימוש באלכוהול, אולם הביע נכונות לשתף פעולה ולהשתלב בהליך טיפולי עליו ימליצו גורמי המקצוע.

5. בתסקיר השני מיום 18.12.2016 עדכן שירות המבחן כי הקשר בין הנאשם למתלוננת מתנהל סביב הקשור לבתם המשותפת, ולטענת הנאשם הוא נמנע מקשר ישיר עם המתלוננת. המתלוננת מצדה טענה לפני שירות המבחן כי היא חוששת מהנאשם, וכן תיארה יחסים סבוכים בכל הקשור לעניינים הכספיים ולתשלום המזונות, תוך שציינה כי היא חוששת לפנות ללשכת ההוצל"פ כדי להימנע מהחמרה נוספת ביחסיה עם הנאשם. לצד זאת, ציינה המתלוננת כי כיום קיימת רגיעה מסוימת ביחסים מול הנאשם. שירות המבחן סבר כי בהעדר טיפול בתחום השליטה בכעסים קיים סיכון להישנות התנהגות פוגעת, ולפיכך עתר לדחייה בת 3 חודשים נוספים, בטרם מתן המלצה בעניינו של הנאשם.

6. בתסקיר השלישי (והאחרון) מיום 27.3.2017 צוין כי הנאשם הדגיש לפני שירות המבחן שאין לו כוונה לפגוע במתלוננת או להיות בקשר כלשהו עמה, פרט לקשור בבית המשותפת. הנאשם הביע נכונות לפני שירות המבחן לרכוש כלים להתמודדות בונה עם מצבי תסכול ולחץ. המתלוננת מסרה לשירות המבחן כי לא היו מקרי אלימות נוספים מצד הנאשם, אף שציינה כי עדיין חשה מאוימת.

שירות המבחן כתב בתסקירו כי נוכח העובדה שבמשך תקופה ארוכה הנאשם והמתלוננת גרושים ומתגוררים בשכונות סמוכות, בלא שהיו תלונות חדשות ביחס להתנהגות אלימה; נוכח העובדה שהן הנאשם והן המתלוננת מצויים כל אחד בזוגיות חדשה; וכן בהתחשב בכך שהנאשם מגלה מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי ולהיות בפיקוח של שירות המבחן; ההמלצה של שירות המבחן היא להעמיד את הנאשם בצו מבחן במשך שנה, לצורך טיפול קבוצתי המיועד לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות-זוגם. צוין כי במהלך תקופת המבחן, יעמוד שירות המבחן בקשר עם המתלוננת כדי לזהות הישנות התנהגות פוגעת בניסיון למונעה. בנוסף לצד צו מבחן, המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

ראיות לעונש

7. המאשימה לא הגישה לעיוני גיליון רישום פלילי בעניינו של הנאשם, אולם עמדה על כך שביום 20.12.2015 הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירת איומים שבוצעה באמצעות מסרון ששלח הנאשם למתלוננת בטלפון הנייד, וזאת במסגרת התיק האחר המתנהל לפני כב' השופט הרבסט (ת"פ 51015-10-13). יוזכר כי התיק האחר הנ"ל עודנו תלוי ועומד, ודינו של הנאשם שם טרם נגזר (לעניין התיק האחר, ראו גם: פסקה 2 לעיל).

ההגנה לא הגישה ראיות לעונש מטעמה.

טיעוני הצדדים לעונש

8. בא-כוח המאשימה, עו"ד אריה ברנד, טען כי מתחם העונש ההולם בגין המעשים בהם הורשע הנאשם נע מ- 3 עד 18 חודשי מאסר בפועל. בא-כוח המאשימה עמד על נסיבות העניין, ובין היתר טען כי להתחשב בכך שהנאשם הורשע לאחר שניהל הוכחות עד תום; בכך שלחובת הנאשם הרשעה נוספת בעבירת איומים כלפי המתלוננת; ובכך שעד היום הנאשם לא שולב בהליך טיפולי. לטענת ב"כ המאשימה, יש למקם את עונשו של הנאשם מעל הרף התחתון של

המתחם הנטען, ולגזור עליו 5 חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה בגין כל עבירת אלימות, קנס כספי, ופיצוי בסך 3,000 ₪ לטובת המתלוננת. ב"כ המאשימה הגיש לעיוני פסיקה לתמיכה בטענותיו במישור העונשי.

9. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד אלכס גפני, טען כי מתחם העונש ההולם נע משל"צ ועד מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא לזכות הנאשם, ועתר לאמץ את המלצות שירות המבחן לעונש.

הנאשם בדבריו לפני טען כי בדיעבד הוא נוטל אחריות על המעשים בגינם הורשע לפני, וכי הוא מצטער עליהם. הנאשם ציין כי מעשה האלימות הפיזית היה בגדר מעידה חד-פעמית שארעה על-רקע תקופה בה בני-הזוג היו במצב מתוח של טרום גירושין. לטענת הנאשם, כיום הוא במקום אחר בחייו - בזוגיות חדשה ועל-סף קידום מקצועי בעבודה, כשהקשר עם גרושתו מתמצה בעניינים הקשורים לבתם המשותפת בלבד.

מתחם העונש ההולם

10. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה בה הורשע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה שהינו עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

11. **הערכים החברתיים שנפגעו** בגין העבירה בה הורשע הנאשם עניינם בהגנה על שלמות הגוף מפני פגיעה פיזית ובהגנה על תחושת הביטחון האישי ועל שלווה הנפש. הצורך בהגנה על ערכים אלה מקבל משנה-תוקף כאשר עבירות האלימות מבוצעות כלפי בת-זוג, באופן החותר תחת תחושת הביטחון האישי שאמור אדם לחוש בקרב משפחתו. בתי-המשפט עמדו בפסיקותיהם על הצורך להעביר מסר עונשי ברור ומרתיע בגין עבירות מהסוג הנדון. ביטוי לכך ניתן למצוא בעובדה שהמחוקק ראה להחמיר את העונש המרבי שבית-המשפט מוסמך להטיל בגין עבירות תקיפה למיניהן כלפי בת-זוג בתוך המשפחה.

12. **אשר לנסיבות ביצוע העבירה** - כפי שפורט בפסקה 1 לעיל, בעקבות ויכוח בין בני-הזוג בתקופה בה הם היו עדיין נשואים אך כבר דיברו ביניהם על גירושין, סטר הנאשם למתלוננת על פניה בעודה יושבת על כיסא, ואז אחז באמת ידה הימנית של המתלוננת, ומשך אותה לכיוון דלת היציאה של הבית למרחק של כמטר. כתוצאה מכך, נגרמה למתלוננת חבלה ממשית - המטומה - והיא נזקקה לחבישה אורטופדית למניעת כאב. לצד זאת, יש לציין כי בהתאם לממצאי הכרעת-הדין, כאשר המתלוננת אמרה לנאשם בשעת אמת כי ידה כואבת, הוא הרפה מאחיזתו בה. זאת ועוד; נקבע כי מדובר בחבלה ברקמה רכה, בלא שהרופא ראה צורך בצילום ידה של המתלוננת. כמו כן, נקבע כי לא הוכח שעבירת האלימות בוצעה בנוכחות בתם הקטינה של בני-הזוג.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי בתי המשפט נוהגים להטיל על מי שהורשע בעבירות אלימות כלפי בת-זוג טווח רחב של עונשים - מענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד עונשי מאסר לתקופה

משמעותית מאחורי סורג וברית. העונשים נקבעים בכל מקרה לגופו בשים לב לחומרת המעשים, מידת הישנותם, הנזק שנגרם, קבלת אחריות, קיומו של עבר פלילי רלוונטי, קיומו של אופק טיפולי-שיקומי, מהות היחסים הזוגיים לאחר ביצוע העבירות, נסיבות אישיות של העושה ועוד.

14. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע העבירה; במדיניות הענישה הנוהגת; ובעקרון ההלימה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** בגין העבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, נע **מענישה מוחשית משמעותית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד 8 חודשי מאסר בפועל**. בנסיבות העניין, לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחם שנקבע.

גזירת העונש המתאים

15. לצורך גזירת העונש, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

16. **לטובת הנאשם**, שקלתי את נטילת האחריות בדבריו לפניי ואת החרטה שהביע הנאשם על מעשיו, אף אם בדיעבד. הדברים נשמעו כנים, ויוער כי גם בתסקירי שירות המבחן אין אמירה מפי הנאשם של העדר לקיחת אחריות. עוד התחשבתי בהמלצתו העונשית של שירות המבחן. כפי שצוין בתסקיר השלישי (והאחרון) שהוגש בעניינו של הנאשם, הנאשם והמתלוננת הם כיום גרושים וגרים בעיר ירושלים בשכונות סמוכות, אולם לכל אחד מהם זוגיות חדשה, ואין טענה כי בארבע השנים האחרונות נקט הנאשם באלימות. בנוסף, לקחתי בחשבון כי הנאשם הביע לפניי בית-המשפט וכן לפני שירות המבחן, נכונות להשתלב בהליך טיפולי. בהתייחס לטיעוני בא-כוח המאשימה, אציין כי אינני מתעלמת מן העובדה כי עד היום לא שולב הנאשם בהליך טיפולי כאמור. עם זאת, הנאשם הביע נכונות לטיפול עוד בדיון שהתקיים לפניי ביום 11.7.2016. זאת ועוד; בשני התסקירים האחרונים שהוגשו לעיוני, אין הסבר מדוע הנאשם לא שולב בטיפול עד כה, אולם לא עולה מהתסקירים כי הסיבה נעוצה בנאשם או בחוסר נכונותו להשתלב בטיפול. להפך, שירות המבחן ציין בתסקיר האחרון כי בכוונתו לשלב את הנאשם בהליך טיפולי, וכי הלה הסכים לכך.

לחובת הנאשם, התחשבתי בשיקולים הבאים: ראשית, התחשבתי בצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני הישנות מעשים של אלימות בתוך התא המשפחתי. שנית, נמצאת לנגד עיניי העובדה כי לחובת הנאשם הרשעה נוספת בעבירה של איומים כלפי המתלוננת, שבוצעה לאחר ביצוע העבירה בה הורשע הנאשם בהליך שבכותרת. כפי שצוין בפסקאות 2 ו- 7 לעיל, ההליך בעניין אותה הרשעה עודנו תלוי ועומד לפני מותב אחר, ודינו של הנאשם בגין אותה ההרשעה טרם נגזר. שלישית, אין לבוא חשבון עם הנאשם על כך שניהל הוכחות עד תום שכן זו היא זכותו לפי חוק, וניהול ההוכחות אף הביא לכך שנקבע כי עבירת האלימות לא בוצעה לעיני בתם המשותפת של בני-הזוג כפי שנטען מלכתחילה בכתב-האישום. עם זאת, יש לזכור כי בתום שמיעת ההוכחות, הורשע הנאשם בעבירה שיוחסה לו. בנסיבות אלה, לא ניתן להקל עם הנאשם כפי שניתן היה לעשות עם מי שנטל אחריות למעשיו וחסך את הצורך בשמיעת עדות המתלוננת בבית-המשפט.

17. באיזון בין השיקולים האמורים, אני רואה לקבל את עיקרי המלצתו העונשית של שירות המבחן, אולם להגדיל את היקף השל"צ, וכן להוסיף רכיב כספי של פיצוי לטובת המתלוננת (כך שהעונש לא יהיה ברף המינימאלי של

המתחם, אלא מעליו).

סוף דבר

18. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני רואה לגזור על הנאשם כדלקמן:

א. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות על-פי התוכנית המוצעת בתסקיר שירות המבחן. שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.

ב. הנאשם יהיה נתון לפיקוח קצין מבחן למשך 12 חודשים מהיום, וישתתף בכל תכנית טיפולית שיציע שירות המבחן וזאת כחלק מתנאי המבחן.

הנאשם מוזהר כי אם יפר את תנאי המבחן או את צו השל"צ תימסר הודעה על כך לבית-המשפט, אשר יהיה מוסמך לקיים דיון מחודש בגזר-הדין, על כל המשתמע מכך. הדברים הוסברו לנאשם באולם-הדיונים והוא אישר כי הבינם.

ג. מאסר על-תנאי של חודשיים למשך שנתיים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך שנתיים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת אלימות מסוג פשע.

ה. פיצוי למתלוננת בסך 1,800 ₪.

המאשימה תמסור למזכירות את פרטי המתלוננת על-מנת שניתן יהיה להעביר את כספי הפיצוי לידיה.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

הנאשם ידאג להעברת עותק של גזר הדין לנאמנת, עו"ד קרן אוגיניץ.

גזר-הדין יפורסם ברבים, ללא פרטים מזהים של הנאשם והמתלוננת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

עמוד 6

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ז, 05 אפריל 2017, במעמד הצדדים.